

ביולוגיה ותודעה שזורים יחדיו

הרוח הבלתי נראית (תודעת מהות) + האור הנראה (פוטון),
מחשבה, הדלק של הבריאה) = יוצרים ביחד נשמה.

מראת ידע 10.2024

ד"ר ברכה קליין תאיר

להיות אדם גדול הוא ברירת המחדל שלנו!!!
שפת מוח ישירה היא ברירת המחדל שלנו!!!
היכולת הכל יכולה היא ברירת המחדל שלנו!!!
חופש הוא ברירת המחדל שלנו!!!
אהבה היא ברירת המחדל שלנו!!!

המציאות משתנה בהתאם לתוכנית הנשמה של האנושות כולה. הבחירה להאיר את המעלות האדירות שבנו בעזרת היכולת האוטו פואטית (self-creator), היא המהלך **האסטרטגי** הכי משמעותי שנעשה אי-פעם.

הגיעה העת שניתיצב בקדמת בימת החיים כאנשים שחיינו ראויים לציון. שממשים את הגאונות הטבעית שבנו. שבחרנו להיות אדם גדול.

מהו האתגר?

המעלות האדירות שבנו נמצאות במצב אינות, נעדרי צורה, נעדרי אנרגיה - חומר חושי, מציאות מופשטת, מה שהמדע המוגבל שלנו מכנה אנרגיה - חומר אפל. מי שלא מורגל לראות בעיני רוחו, לא יראה אותן. לכן, אמונה מעל דעת הכרחית.

חשוב שנבין; האור נברא מהחושך. כלומר, בראשית היה תוהו ובוהו וחושך על פני תהום. עם תהליכי מוטציה בא לידי קיום שדה פוטון אור ראשון והשאר היסטוריה. חושך הנו מדיום עוצמתי המכיל את כל היש'

הפוטנציאלי/המופשט שהוא אינסופי במצב של 'אין'. רק לאחר שלבים אבולוציוניים, במיוחד עם התפתחותו של המוח הקוסמי, הצורה באה לידי קיום – ה'יש' – אנרגיה וחומר כשלם. לפיכך, האין, האנטי-חומר מזין את הצורה והחומר.

כעת נהפוך את הפירמידה; חייכם בארציות הם בחושך כמעט מוחלט. רובכם מתבוננים על הקיום מבעד ל'חור המנעול' ומן המעט שרואים מקישים על עולם ומלואו. לכן, 5%-7% המוארים נחשבים לאשלייה.

איננו יכולים לראות את מעלותנו האדירות כי אין לנו את העוצמה המספקת לפתוח את השער אליהן (כלומר, עליכם להרחיב את 'חור המנעול' = את מפתן הזיכרון).

רק המיומנות של מאסטר אוטופואטי תוכל להושיע אותנו ולהנגיש לנו את המהות האדירה שבתוכנו.

אתגר נוסף הוא המעבר מהחושך לאור, ממדרגה 3 למדרגה 7 למשל. המעבר נקרא מצב לימינאלי; בין ערביים, מטושטש, אי-ודאי. עלינו להינתק ממדרגה 3 אבל עדיין לא דרכנו על מדרגה 7. יכולת 'הריחוף' הזאת היא אחת היכולות של מאסטר אוטופואטי. הוא מסוגל לפלרטט עם אי-ודאות ולחצות את המעבר מ...ל... עם שמחה ואופטימיות.

רגע, יש עוד אתגר והוא אולי הגדול ביותר; יכולת ההפשטה; היכולת להתנהל במציאות מופשטת צורה או הגדרה. היא היכולת להתערטל מהקליפות, מהזהויות, ממלבושי האגו, מהצורה, מההגדרה, מעצי הדעת ולהשיג יכולת בהירה, מחשבת שורש. במילים אחרות, זאת היכולת להיות באי-קיום (נעדר עצמיות)!!!

להיות יצור מופשט מעבר לצורה. לאפשר למהות; הכפיל הרוחני לתפוס את מקומו של הגוף הפיסי.
להיות חופש דרך העצמת היכולת לתפוס. לא מושפעים מחוקי העולם הפיסי אלא מכוחות אתריים.
להיות בלי חשיבות עצמית באי-קיום. למזג את הידוע עם הבלתי ידוע.

חופש - מציאות מופשטת – העצמי אינו נחשב!!!

לפיכך, כלי העבודה המרכזי של מאסטר אוטופואטי הוא התודעה – מחשבה, 2 צדדים של אותו מטבע.

יש סיפור זן על 2 תלמידים המסתכלים בדגל שמתנפנף ברוח.
אומר האחד: אך אחד לא יכול לפקפק בעובדה שהדגל זז.
חולק עליו השני: לא, הרוח היא שזזה. לדגל אין תנועה משלו.
הם ממשיכים בויכוח עד שהגיע המורה ואמר: שניכם טועים. רק התודעה זזה.

בעיקרון, בבריאה אין אי-ודאות אלא רק בתודעה שלנו. אין כאוס אלא רק בתודעה שלנו. אין קושי אלא רק בתודעה שלנו. אין עבר או עתיד אלא רק בתודעה שלנו. אין אשמים אלא רק בתודעה שלנו. אין עוני אלא רק בתודעה שלנו. הפער בין 'לדבר על' לבין 'להיות את' קיים רק בתודעה שלנו.

הסכסוך הגדול ביותר בחיינו קיים בתוך התודעה שלנו! כל הבעיות שלנו במיקרו ובמאקרו נובעות מאי הבנה לעומק את מחשבת הבריאה – מבנה הבריאה – תכלית הבריאה לכן, מאי הבנת העולם, מאי הבנת עצמנו ומאי הבנת המציאות. במילים אחרות, בגלל תודעת 'חור מנעול', למרות שהבריאה כולה הינה תודעתית (מבנה 'הביצה') בעלת פוטנציאל אינסופי.

תודעת 'חור מנעול' הינה תודעה ארצית מוגבלת האוחזת באמת מצומצמת. כדי להרחיב את מפתן האמת חשוב להבין את ההבדל בין טעם החיים לבין משמעות החיים.

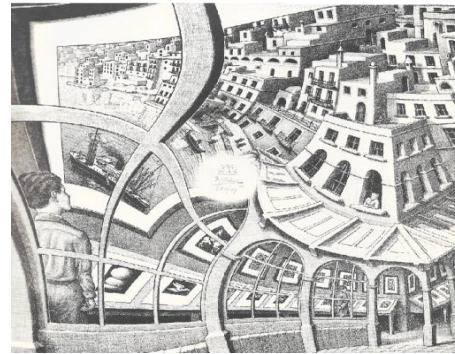
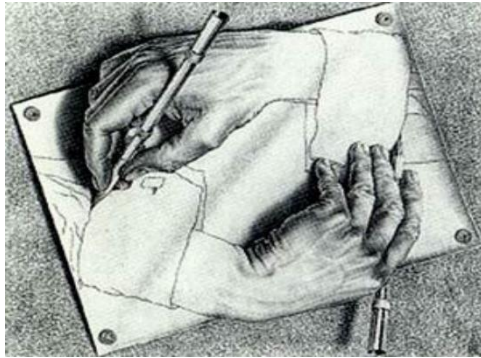
ניתן לומר שהמתח בין התפתחות מכאנית פונקציונלית לבין אבולוציה נמצא ביכולת שלנו להסיר זהויות אישיות מוצפנות כדי לפנות מקום להווייה, למהות, לאור, לזהות עצמית.

בהתפתחות מכאנית – פונקציונלית (ההשקעה דומיננטית של רבים) לוח החיים מלא בשירבוטים, סיסמאות, נוסחאות, תוכניות, ואילו באבולוציה אדוניתית – אוטופואטית הלוח הוא ריק. הצלחנו לגרף את כל המילים הריקות ולהישאר עם מחשבה יחידה, יד יחידה, נתיב יחיד, עין יחידה. רק אז נפתחת דלת עידן הזהב – שער הגאולה.

יכולת תודעתית – חשיבתית היא הסוכן התבוני שבאור, נותן חיים ומנהל את התנועה הדינאמית של מערכות חיות שצומחות ומתחדשות. הבריאה כולה היא תודעה בעלת גוונים אינסופיים (תדרים אינסופיים). תדר תודעה שונה מגדיר אדם כאחר, תדר תודעה שונה מגדיר צורה אחרת, תדר תודעה שונה מגדיר מציאות אחרת. ככול שאנחנו מטפסים אל עבר תדרי ממדי האיכות, נעלם הגוף, נעלמת הצורה, נעלמת השפה, נעלמת המציאות החושית ואנחנו רק רואים ניצנוצי אורות שונים של תודעה. השונות היחידה הקיימת בבריאה הענקית היא אם כן תדר עוצמת התודעה.

תודעה = מחשבות (הווייה/אמונות/רגשות) + התארגנות שמעצבת מציאות (מודעות תבניתית) + התנהגות (חווייה, התנסות) = תוצאות.

מי שתיאר את התהליך המאוחד הזה כל כך יפה הצייר ההולנדי אשר (Maurits Cornelis Escher). למשל בתמונת הגלריה (התמונה מימין). בתמונה אנחנו רואים את המתבונן, את הגלריה, את החוץ בבירור, אבל בו זמנית אין בתמונה הפרדה ביניהם. הכול הוא שדה מאוחד.

התודעה האוטו פואטית (self-creation) היא **העיקרון המארגן של הבריאה כולה**. הספירה התודעתית הראשונה HAK; אמת-כל הכילה את הפוטנציאל של כל האין והיש של הבריאה הנוכחית. היא **העיקרון המארגן מאחורי היווצרותו של כל כלי וצורתו הייחודית, כולל הגוף שלנו**. היא מוציאה מהכוח אל הפועל את ה-blue print הטמון בגרעין המהות של כלי/גוף ושומרת על הכילול האטומי. היא **הבסיס לארגון האנרגיה לתוך חומר**. היא **העיקרון המארגן מאחורי היווצרותה של מציאות חיינו**. היא **העיקרון המארגן מאחורי תהליכי האבולוציה שלנו**. לפיכך, כעומק ההבנה שהיא מאפשרת לנו להשיג, עומק היישום, ההשגה, ההצלחה.

תודעה היא אינטליגנציה. לכן היא מאפשרת לנו לחיות גם בריק האור וגם בריק החושך ללא גופי חומר/ללא אטומים. הפיזיקה וחוקי הכימיה אינם יכולים עדיין לפענח מדיום זה.

התודעה גם אחראית על **התקשורת הפנימית**, החיצונית ועם עולמות שונים ברחבי היקום הידוע והלא ידוע. כעוצמת התודעה עוצמת המחשבה, עוצמת השינוי התאי, עוצמת הטיפוס הממדי.

התודעה היא גם זו **שמפילה** את פונקציית הגל (פוטנציאל) והופכת אותו לחלקיק קונקרטי. היא זו **שמחברת** מציאות אונטולוגית למציאות אפיסטמולוגית. היא זו **שמחברת** מעגל פנימי במוח (בינה - היגיון - מודעות) עם המעגל החיצוני (הטענות, השפעות, השגת הבנה עמוקה).

התודעה היא כל כך אדירה ובלתי נתפסת, מיסתורית וחדתית, עד כי המדע עדיין לא החליט אם היא תופעה פיזיקלית, חומרית גרידא שמכילה את עצמה, או שמא התודעה היא תופעה פסיכולוגית, או אולי אוניברסלית – רוחנית המסייעת לבסס את המציאות של מרחב-זמן.

הבריאה כולה מתנהלת תודעתית ומנהלת את היחסים בין אינות לכוליות, בין רוח/ריק/אין לבין אנרגיה/חומר/יש.

לכן התודעה רוטטת (אין לה אטומים אלא היא מתפשטת בדומה לאדוות מהמרכז החוצה ואז חוזרת למרכז), ואילו המחשבה/אנרגיה/חומר מסתחררים (אטומים מסתחררים, אנרגיית קונדליני)¹.

כאנלוגיה: עוצמת התודעה = כמות וצפיפות הסלילים בקנה רובה, עוצמת הדחיפה של המחשבה = הכדור אל עבר מרחבי האינסוף כדי למגנט פוטנציאל חדש. הפוטנציאל החדש הוא זה שמחולל מהר יותר את המוח, פותח שערים נעולים/מוצפנים, מעיף את המוץ; מתערטל ממלבושי הזהויות ומהמחשבות, מטהר תכנים, סותם את החורים בכברה וחושף את מעיין העושר הקיים בארכיבי המוח/מהות שמאפשר לנו לטפס לממדים גבוהים יותר של מציאות האמת. אז בעצם נשיג את צורתה האובייקטיבית = מחשבת שורש = אמת. נהיה גוף אור קריסטלי שקוף ועדין. רק גוף מהות זה מאפשר לנו לעבור יקומים ולהתגלם מחדש בנקודת המוצא האמיתית שלנו, הכוללות הרוחנית, יקום 2, יקום החיים.

המושג 'תודעה' נחקר היום על ידי מדענים רבים מכל ההיבטים. כולם מבינים שתפיסת העולם החומרית אינה שלמה. אם בעבר שאפו המדענים לפתח תיאוריות אובייקטיביות טהורות, הרי כיום, בעקבות התפתחות הפיסיקה הקוואנטית, מבינים שיש צורך לשלב בחקירה המדעית, למשל, את ההשפעה של הצופה על תוצאות הניסוי וחקירה פנימית של הרוח.

בערוב ימיו הפיזיקאי חתן פרס נובל מקס פלאנק, מאבות מכניקת הקוונטים, ניסח זאת כך: "בתור אדם שהקדיש את חייו למדע הרציונלי ביותר, לחקר החומר, אני יוכל לומר שכתוצאה ממחקריי על האטום למדתי את הדבר הבא: אין חומר כשלעצמו. מה שאנו תופסים כחומר אינו אלא שיקוף של כוח שמביא את חלקי האטום לתנועה ומחזיק את המערכת הסולרית המיניאטורית הזאת יחד...אני רואה את התודעה כדבר הבסיסי ביותר, והחומר הוא התוצר שלה.

על פי האר"י, אין בעולם דבר מלבד התודעה. למעשה אנו רואים, מתבוננים, תופסים ומקשיבים באמצעות התודעה שלנו (המודע החושב), ולכן התודעה אינה ניתנת למחקר אובייקטיבי. התודעה היא התנסות ישירה שאין אנו יכולים לצפות בה, ויחד עם זאת, אין ביכולתנו להשתחרר ממנה. אי אפשר להפריד בין מודעות ובעל המודעות. ככל שאנו ערים יותר ומקשיבים הוליסטית (פיזית, רגשית, מנטלית ורוחנית), כך למעשה אנו מסוגלים ליצור מציאות של אחדות, מציאות הנובעת מההתגלות האינסופית.

התודעה אינה נמצאת במוח. היא שדה "אנרגיה" א-לוקאלי נעדר צורה הנמצא מחוצה לנו, אבל גם בתוך גרעין המהות שלנו. היא אינהרנטית ליקום וגם לכלי שלנו. היא בעצם **רשת היקום (שזירה) החיצוני והפנימי**,

¹ גופים רוטטים הם גופים המבצעים תנועה מחזורית סביב נקודת שיווי משקל, כמו מיתר של גיטרה או קפיץ. גופים מסתחררים הם גופים המבצעים תנועה סיבובית סביב ציר, כמו כדור מסתובב או גלגל.

ולא איזה מרכיב טכנולוגי הקיים בתוכנו. היא **הווייה**: איננו יכולים לחוות את עצמנו ללא תודעה. היא המהות של קיומנו. אי אפשר לאבד תודעה כי היא מי שאנחנו. אי אפשר להגיע אל 'מאחורי' התודעה. כל מה שאנחנו מדברים עליו, כל מה שאנחנו מייחסים לו 'קיום', מניח שישנה תודעה. היא זאת שמוציאה מהכוח אל הפועל את ה-blue print של מערכת מסוימת הטמון בגרעין המהות.

לכל אדם "חתימה" הילתית משלו, המאפיינת את תודעתו (תדר, גודל, עוצמה, צבעים). כאשר ההילה בריאה, טווח התדרים מהנמוך לגבוה מסודר ומאוזן. הגלים נמוכים ורכים (גלים קצרים). לעומתה, בהילה חולה (יתר פעולה או חסך) הגלים עבים, משוננים, גלים גבוהים פעילים וגלים נמוכים חלשים (גלים ארוכים).

לפי לאו טסו (חכם סיני מהמאה ה-5 לפנה"ס), ישנן ארבע דרגות של תודעה:

1. תודעה כוחנית ומניפולטיבית.
2. תודעה המותנת על ידי חוקים, דוקטרינציה ועונשים.
3. תודעה טרנספורמטיבית.
4. תודעה שקטה ללא מילים שמאפשרת לאחרים להנהיג את חייהם.

בספרו 'טריטום אורגנום' (נכתב לפני שפגש את גורדייף וכתב את "החיפוש אחר המופלא"), מדבר אוספנסקי על 4 רמות של תודעה הנפתחות כמו מעטפות, מנמוך לגבוה;

1. סבילה – לגמרי סובייקטיבית.

חיים בתחושה של חלל חד ממדי. הכל מופיע כמו על קו. המודעות שקועה בתוך עצמה במהלך החיפוש אחר מזון. זהו המצב של תא, קבוצת תאים, ריקמה, או אברי גוף של חיה או אדם, או צמח ושאר אורגניזמים נמוכים. ובאדם זו הרמה של התודעה האינסטיקטיבית שלו.

2. פעילה – סובייקטיבית.

כאן ישנה תחושה של חלל דו ממדי. כאן זו רמת הקיום של החיה. עבורנו זה הממד השלישי, כי זו תנועה. ברמה זו כבר ישנם חושים, תחושות, אך אין מחשבות. כל דבר שהחיה רואה ברמה זו נתפס כאמיתי באופן אוטנטי. כאן ישנם החיים האמוציונליים ובאדם יופיעו הבזקים של חשיבה.

שתיהן מאפיינות את מרבית האנשים. הן מתארות הזדהות, רגשות שליליים, סבל, התחשבנות, היעדר זכירה של עצמנו, אגו דומיננטי. אנחנו מדמים שהננו ערים, אבל זו ערות בכוח אבל לא בפועל.

3. תודעת עצמו – האדם זוכר את עצמו ללא הזדהות. התודעה מתחילה עם צמצום השפעת האגו והרחבת ה"אני" (בתורת הנסתר קוראים לתודעה זו תודעה משיחית).

כאן ישנה תחושה של חלל תלת ממדי. חשיבה לוגית. חלוקה פילוסופית למה שהוא 'אני' ומה שהוא 'לא אני'. כאן גם קיימות דתות דוגמטיות, או רוחניות דואליסטית. מוסריות מקודדת. וחלוקה מאוד ברורה בין נפש לגוף. בין חומר לרוח. מדע פוזיביסטי. כאן גם צומחת האמונה בדבר מדע האבולוציה. וההבנה של היקום היא לאור

הפיסיקה הקלאסית, כיקום מכאני, הפועל על סמך חוקים אוטומטיים. וההבנה של רעיונות קוסמיים מתקבלת כמטפורה למשהו מכאני וחומרי שנתפס בחושים. כאן גם מתקיימים אימפריאליזם, ו'היסטוריה חומרית', כלומר הסבר של ההיסטוריה דרך תופעות, כמו סוציליזם, כלכלה וכו'. כאן גם היחיד ואישיותו הם תחת השליטה של החברה וחוקיה. כאן מושל האינטלקט ויש הבזקים של מודעות עצמית.

4. תודעה אובייקטיבית – הארה – מודעות גבוהה. מצב שבו האדם יודע בבת אחת כל מה שהוא יודע ללא שיפוטיות. זוהי תודעת הריק (כוח החכמה).

התחלה של הבנה של חלל בעל 4 ממדים. קונספט חדש של הזמן. משכי זמן ארוכים יותר של מודעות עצמית. הבזקים קצרים של מודעות קוסמית (אובייקטיבית). התחושה ולעתים אף התחושה של יקום חי. תחילתו של כח רצון מודע.

אוספנסקי גם מסביר במקום אחר (הדרך הרביעית, עמ' 142) מהם 4 הדרגות הללו: "יש צורך להרחיב מעט את הדיבור על העניין זה, על השאלה למה הכוונה בארבע דרגות התודעה שאפשר שתהיינה קניינו של אדם. אם נתבונן בדבר מבחינת הכרת האמת, הנה במצב השינה אין בידנו לדעת את ההבדל בין מה שאמיתי לבין מה שאיננו אמיתי. דברים המופיעים בחלומות נראים לנו דומים כולם. במצב הערות יש כבר אפשרות גודלה יותר להכיר בשונה שבין הדברים: צורתם של דברים מתגלה על ידי הין, פני השטח החיוניים על ידי המגע, ואנחנו יכולים להתמצא ולכוון את עצמנו, במידה מסויימת, באמצעות תפיסתם של איבר החושים. כך שיש כאן יסוד אובייקטיבי, אבל לגבי עצמנו אנחנו נשארים סובייקטיביים. כשאנחנו נעשים מודעים לעצמנו, הפכים אנו להיות אובייקטיביים לגבי עצמנו; ובמצב התודעה האובייקטיבית, בכוחנו להכיר ודלעת את האמת האובייקטיבית לגבי כל דבר. אלה ראבע דרגות התודעה."

אצל אוספנסקי מופיעה בראש וראשונה הקריאה לזכירה עצמית, שהיא מצב תודעה עילאי, שבו האדם נוכח בהווה ויודע את מהותו, מצב המתואר כקשה להשגה, משום שבהירות המחשבה הנדרשת נקל לה להתפוגג בתוך מטלות היומיום. לדידו, המדיטציה מסייעת לעוסקים בה להגיע למצב של אחדות, שבו התודעה נאספת אל עצמה מכל הטרדות והפעילויות התדירות שהיא רגילה בהן. זהו מצב שבו האני אוסף את עצמו ובונה עצמו מחדש. ההבחנה היא בין מציאות שבה התודעה מופעלת או מגיבה לכוחות חיצוניים ובין מצב שבו התודעה מגיעה לשליטה עצמית המאפשרת לה להבין ולהציב את מטרותיה.

לפי תפיסתו של גורדייף, האדם כמו שאנו מכירים אותו הוא ישות בלתי מפותחת, הרחוקה מלהגשים את הפוטנציאל המיועד לה. הסיבה לכך היא שהאדם מצוי בתוך בית כלא, אך הוא אינו יכול לראותו. הוא מופעל על ידי האגו שלו שכל הזמן מגיב לגירויים. מופעל על ידי צרכים הישרדותיים. מזוהה עם עצמו ועם כל הסובב אותו. חי חיים אוטומטיים.

בית הכלא מורכב ממספר עיוותים עיקריים:

- **שינה:** האדם קורא למצב התודעה בו הוא חי "ערות". גורדייף לעומת זאת טוען שיותר מתאים לקרוא למצב הכביכול "ערות" את השם "שינה" או "שינה בהקיץ". מצב השינה בו האדם חי גורם לו לתפוס את המציאות בצורה מעוותת, מתוך שהוא סובייקט ועוד לא נפתח לממדים המופלאים שמעבר לקליפה הדקה של התפיסה השטחית שלנו, שאינה אלא בלאגן מלא סתירות - כל עוד לא נפתח למופלא שבהם וגורם לו לשכוח מה שעשה או אמר רגע לפני, ומעל לכל מונע ממנו מלהיות נוכח בחיים שלו.
- **מכאניות:** לאדם הרגיל אין רצון חופשי. כל דבר שהאדם עושה הוא "מכאני - פונקציונלי", כלומר אוטומטי ללא הכוונה רצונית, ללא שיתוף של "הנשמה". אין מדובר רק בתנועות מכאניות, אלא גם במחשבות מכאניות וברגשות מכאניים.
- **ריבוי אני:** לאדם יש אשליה של תפישת האחדות שלו. היות שיש לו שם אחד וגוף אחד הוא חושב שהוא תמיד אותו האחד. למעשה בכל אדם ואדם חיים אינספור "אני" אשר לכל אחד תשוקות משלו, מטרות משלו ולרוב אלו נוגדות את תשוקותיו של "אני" אחר. דבר זה מונע מהאדם את היכולת לעשות משהו ולהתמיד בו.
- **רגשות שליליים:** אחד המנגנונים הבלתי טבעיים שאדם רוכש במהלך חייו הוא רגשות שליליים. רגשות כגון, כעס, שנאה, קנאה, חמדנות, דיכאון, עלבון וכדומה. מנגנונים אלו חסרי תועלת ממשית והם מכלים את האנרגיה של האדם.

כדי להצליח לצאת מבית הכלא, גורדייף ממליץ לפעול על פי "הדרך הרביעית" שבמרכזה עומד האדם שמאוד רוצה להכיר את מהותו ולהתחבר אל עוצמתו העילאית.

על פי "הדרך הרביעית" האדם מעורר את שלושת המרכזים הנמצאים בו ויוצר ביניהם קואורדינטה: השכלי – הרגשי – הפיסי. אם אין ביניהם הרמוניה, האדם אינו יכול להתעורר והוא חווה 'קריעת שמיכה'; כל מרכז מושך לכיוון שלו והתוצאה, קשיים, תסכולים, כאבים, ייסורים. אכן ישנם אנשים שאצלם מודגש מרכז אחד על פני האחרים.

לשיטתו של גורדייף, על האדם ללמוד את עצמו תוך התבוננות פנימית בכל שלושת מרכזים המרכיבים אותו, בתהליכים המתרחשים בתוכו ולנסות לאחד ביניהם. זאת "הדרך הרביעית" שבמרכזה "זכירה עצמית": פעולה המאפשרת לאדם לנתב את כוחותיו הנפשיים והפיזיים באופן המאפשר לו "חשיבה ישותית" המפתחת את מהותו.

את השכלי - אינטלקטואלי ניתן לעורר בדרך היוגי: לימוד כתבים, חקירת האמת - הרחבת המילון הפנימי: הבנה עמוקה לגבי התכלית הקיומית, חובות המשימה, מחשבת הבריאה (הכל במהות הוא אוטופואטי. יצירה פנימית. החוץ הוא רק טריגר: נער מעלית, אויב, מצב), חוקי הבריאה (כמו חוק שיווי משקל/לולוין/תודעה ניטרלית), תקנות הבריאה (כמו כבוד ליצור אנוש, שים את אויבך ככתר על ראשך), חיפוש, שאילת שאלות, פירוק והרכבה, להרגיע את תנודות התודעה, להשיג מחשבת שורש, להיות בניטרליות, לראות בקושי עוצמה לטיפוס.

את הרגשי ניתן לעורר בדרך הנזיר: שם גבול לתענוגות. ממוקד בלהשיג הארה. עושה זאת באמצעות התבודדות ותפילות.

את הפיסי – תנועתי - אינסטנקטיבי ניתן לעורר בדרך הפקיר: מתרגל מעשים המצריכים כוח סבל רב שיש להתגבר עליהם (אש, קור).

לפי הקבלה קיימים 4 סוגי תודעות המהדהדים למילה המוכרת פרד"ס ולממדים הקוסמיים:

1. **תודעת פשט** היא **תודעה ארצית** (תודעת חור מנעול, **כוליות**), תודעת הצורה, ההגדרה, האגו – מנגנון האדונים, התודעה שמושפעת מאמונות מותנות הניזונות מארכיטיפים כמו US – I. היא מייצגת ממדים 3-4. עוצמתה היא בין תדר 12 ל- 56 - בתוך **סרגל מהירות אור**.

ההפרדות שאנחנו חווים מבעד לשונות, הפכים וניגודים, נובעות מתודעה של "חור מנעול" שהיא תודעה ארצית, פרטנית חונקת, מוגבלת באמיתות שלה, מקובעת במוכר ונוטה לעבר להיטות שאין להשביעה. היא תודעה מעדיפה ובגלל זה אנחנו מערעים את שיווי המשקל הדינאמי ההכרחי להמשך הבריאה.

2. **תודעת רמז** היא **תודעה שמיימית (אינות)**. היא עסוקה בלהרחיב את חור המנעול על ידי שאלות, חקירה וניסיון להבין: להיות – לגלות – להשיג. היא מייצגת ממד 5. עוצמתה היא בין 56 ל- 60. **סרגל שנת אור** (שנת אור = 300,000 קילומטרים מהירות האור בשנייה X 60 שניות X 24 דקות X 365 יום) = ניזונה מארכיטיפ WE.

3. **תודעת דרש** היא **תודעה אוניברסלית (אי-קיום, אלמוות)**. משיגים אותה רק לאחר התנתקות ממנגנון ההשפעות הקוסמי/ארצי, מהטיות השכל הבהמי. היא מתמקדת בלהשיג הבנה עמוקה שמשמעה, להשיג אמת. היא מייצגת ממדים 6-7-8. עוצמתה היא בין 60 ל- 72. **סרגל מהירות מיקרון - שנת מיקרון**. ניזונה מארכיטיפ YOU.

תודעה אוניברסלית – ניטרלית שהיא תכלית קיומנו, שומרת את שתי כפות המאזניים המנוגדות, הפוכות, השונות באיזון, בשיווי משקל, בנקודת החיבור (0). בכך היא משיגה אחדות עוצמתית שמסוגלת לברוא, להביא השראה, להוציא רעיון חדש אל הפועל, להתעלות מעל הקשיים והכאוס הארצי. אין משמעות האחדות שהכול מתערבב, ממש לא. אין המשמעות בניטרליות להישאר משותק ולא לעשות דבר. אלא ההיפך, עלינו להפעיל מודעות מאוד עירה שהיא מעבר לצורה, להפעיל מצפון מאוד חד בעל ערכים אוניברסליים, על מנת להינתק מכוח המשיכה הארצי (תרתי משמע), להינתק מהטביעה בתוהו שנוצר בצורת החומר/תוכן בגלל אמת חלקית (דיעה, טקסים, מציאות חושית, דוגמאות, פתרונות מדף ועוד), להשתחרר מהצורך לבחור או...או (מאבק תמידי), ופשוט להבין שדבר וניגודו הם סוגי אנרגיה שיוצרים שלם בנקודת האיזון, יוצרים אחד (+/-). ללא דבר וניגודו לא היתה תנועה, לא היה חשמל, לא היתה אנרגיה יוצרת, לא היתה הולדה, לא היתה צמיחה והתחדשות.

לפיכך, תודעה אוניברסלית חייבת להיות כל הזמן בתנועה רקורסיבית של איסוף ופיזור: היא מייבאת "הפרעות" (תנודות של מידע) שמתאימות להמשך התפתחותה לרבדים גבוהים יותר, ומייצאת "הפרעות" שעלולות לקבע אותה. פריגוז'ין, מדען רוסי – בלגי שקיבל פרס נובל בכימיה ב-1977 על מחקרו "מבנים מפזרים - **Dissipative System**", הושפע מתפיסתם של מאטורנה ווארלה (התחרו נגדו על הפרס) על "**Autopoiesis systems**", מערכות חיות שיוצרות את עצמן ללא הפסק, מתחדשות תמידית ומטפסות כל הזמן לסדר מדרגה גבוהה יותר. לכן טען פריגוז'ין הן חייבות להיות מערכות דינאמיות הפועלות על חוד התער בעזרתם של משוברים רבים. הן מפזרות אנטרופיה (פסולת מחלישה שאולי מחזקת את אלה שנמצאים במרחב) ומייבאות ידע שאחרים המטירו או שחררו, שמחזק ומאפשר המשך הצמיחה, ההתחדשות והטיפול שלהן (החוק השני של התרמודינאמיקה).

4. **תודעת סוד היא תודעת התקנה/תודעת אמת-כל/תודעה קוסמית** (תדר 80). היא תודעת החלקיק הזעיר ביותר שהוא שלם מושלם הגדול ביותר, נעדר צורה (האחד), המכיל פוטנציאל אינסופי. התודעה הזאת מסייעת בידנו להגשים את יצור האנוש העילאי ולחזור הביתה לקומה ה-100 – ממד 10, הממד האדוניתי בו כל הכוללויות מתלכדות במסגרת ממד האמת המוחלטת והנצחית. תודעת התקנה היא תודעה ניטרלית כוללנית שעוצמתה נמדדת ב- 147 ספרות צופן (שם ה-בורא). היא שומרת את הבריאה כולה בשיווי משקל. מייצגת את 10 הדיברות והחוקים הקוסמיים, היא מעבר לידע יקומי/אוניברסלי. סרגל **אור קדוש** (בחישובים אלה אין תפיסה של זמן). היא זו שפותחת לנו את השער לביאת נובה. ניזונה מארכיטיפי UNITY.

להשיג תודעה אוניברסלית – קוסמית הוא הניצחון הגדול ביותר של האנושות אי-פעם. מאסטר אוטופואטי משיג אותה דרך מאמציו הכבירים ועבודה קשה במהלכי שנים. הוא מסכים, בעצת ניטשה, להישרף בלהבתו שלו ולהיות תחילה לאפר לפני שיוכל להתחדש. הוא סיים את האבולוציה הארצית, התנתק ממנגנוני ההשפעות, הגיע לדרגת חופש = לאמת המוחלטת, נמצא במודעות מוחלטת, והפך להיות שלם, אהבה, אושר, עושר. לא משימה קלה. נדרשים לידע לא כתוכן, אלא כעוצמת תדר. כפי שאומר ה' למשה: "וידעתם כי אני ה' אלוהיכם". או כפי שאדם ידע את חווה. רק ידע עוצמתי, פוטון של אור, הופך להיות המפתח לפתיחת ארכיבי מוח/תודעה מוצפנים. ברגע שהארכיבים נפתחים, מנגנון החשיבה נכנס לפעולה ולאחריו התודעה.

בבודהיזם, מתוארת התודעה כחלק מארבע פעולות המאפשרות קיום חיים ערים (בודהה = האדם המתעורר): תודעה (ויניאנה), תפיסה (סאניה), תחושה (וודאנה) ותגובה (סאנקהארה).

התהליך הראשון, **התודעה**, היא החלק הקולט של הנפש, הכרה שאינה מאבחנת. חלק זה "רושם" את התרחשותה של כל תופעה, את קבלתה של כל תשומה מבחוץ, חומרית או רוחנית. הוא רושם את הנתונים הגולמיים של החוויה בלא להדביק תוויות או לקבוע שיפטים ערכיים. זוהי בעצם תודעת ה"אני". **התפיסה** (מנגנון החשיבה) היא מאבחנת, מתייגת ומסווגת את הנתונים הגולמיים וקובעת הערכות, חיוביות או שליליות

"האישיות"). ואז מופיעה **תחושה** בגוף. כל עוד לא ניתנה הערכה לתשומה, נשאר התחושה נייטרלית. אך משנקבעה הערכה לנתונים שנקלטו, נעשית התחושה נעימה או בלתי נעימה, בהתאם להערכה שנקבעת = **מחשבה**. אם המחשבה חיובית, מתגבש רצון (**תגובה - התנהגות**) להמשיך ולחזק את החוויה. אם המחשבה שלילית, יש רצון להפסיק אותה, לדחות אותה. כל תגובה נותנת תנופה לזרם התודעה וכך הוא נמשך עד לרגע הבא. רובינו לא מודעים לעובדה שאנו מגיבים כי אנו מגיבים בעיוורון. ברגע שנשנה תפיסה, כל איכות החיים שלנו תשתנה.

אף צורה או היעדר צורה אינה קיימת בנפרד מהתודעה. התודעה היא החלק הקולט, ההכרה שאינה מאבחנת. חלק זה "רושם" את התרחשותה של כל תופעה, את קבלתה של כל תשומה מבחוץ, חומרית או רוחנית. הוא רושם את הנתונים הגולמיים של החוויה בלא להדביק תוויות או לקבוע שיפוטיות ערכיים. זוהי בעצם תודעת ה"אני".

ניתן לומר שהתודעה היא צד אחד של המטבע והמודעות הצד השני. הכרת האדם, ראיית הזדמנויות, עירנות לגבי המתרחש, רמת ההבנה של מצב/מציאות, הם המאפיינים של תודעה/מודעות.

בעוד שהמודעות יודעת (לדעת על) את האובייקט/יודעת את הצורה/יודעת את המחשבה ומפרשת אותו (עצי דעות), תפקיד התודעה להשיג **הבנה עמוקה**, לתפוס את האמת, את האור העליון, את האהבה האלוהית, את שורש המחשבה = פקעת שלמה שהיא מעבר לצורה (להיות את). כלומר, היא קובעת את מידת "האור" אשר יישפך על אובייקט או על בעיה. ככול שנעמיק, נגלה אמת גדולה יותר, נחשוף את המהות העילאית שאנחנו, נהפוך להיות **הדבר עצמו**. רק האדם שמשתמש בכל התפקודים של המוח: בינה-תבונה-מודעות-רעיון-מחשבה-היגיון-מצפון, יכול להגיע למודעות התקנה = לתודעה אוניברסלית.

תודעה בוראת את כל העוצמות התחיליות (ממדים, יקומים, ישויות) - מחשבה מביאה לידי קיום את הממשות.

מחשבה יוצרת תפיסה והתפיסה יוצרת את שדה המשיכה של המודעות.

המודעות תופסת את האובייקט (תפיסה), התודעה מבינה לעומק את האובייקט (הבנה).

מה שמביא אותנו לידי קיום ומסייע בידנו להבין לעומק מה אנחנו באמת היא התודעה.

"ידע הופך אדם לתודעתי. תודעה מזמינה למשימה, משימה מובילה למעשים. אם אין שם תודעה, אי אפשר לזרום אל המהות. אם אי אפשר לזרום לתוך המהות, אי אפשר להבין את האמת."
("מן החלל אל העולם")

ידע לא מביא להבנה. הוא רק "דלק" המניע את התנועה של התודעה לבירור, חקירה, עיבוד והשגת הבנה, הכל בתוך יחסים (חייבים טריגרים). איכות עיבוד הידע תלויה במידת הקרבה של האדם למהותו. ככול שהאדם

קרוב למהותו, כך ההבנה שלו עמוקה יותר ומדויקת. מדוע? כי הקרבה למהות מפזרת אור גדול המאפשר לנו לראות אמת עמוקה ומדויקת יותר. כדי להתקרב למהות יש להתערטל מכל המלבושים, הפרשנויות, האמיתות, האמונות, הרצונות של חור מנעול להם נתנו כוח כל כך הרבה שנים.

הדרך בה התודעה משתלשלת קובעת את **מנגנון הידיעה** שהיא בעלת ייחוס עצמי (self referral). משמע, התודעה נבנית בכל נשימה מחדש מתוך התייחסות חוזרת אל עצמה (אל הניסיון, הידע, החוויות, היכולות), תוך כדי שימור הזהות הייחודית של מערכת חיה כלשהי שהיא זהות אוטופואטית. ככל שהתודעה מתרחבת, אנחנו נפתחים יותר לפוטנציאלים אינסופיים ולהתנסויות ברמות חוויה שונות.

כאשר האדם מסתכל תמיד על השורש של כל דבר, על ידי זה המהות שלו מתאחדת עם כל הדברים = הופך להיות אחד עם כל הדברים = תכלית הידיעה שאינה יודעת.

תכלית הידיעה:

תכלית הידיעה = ידיעת מהות האין סוף, שהיא מהותה של המציאות.

תכלית הידיעה = לדעת את הכל = לדעת את מהות כל הדברים = שורש כל הדברים. במהות הכל אחד.

תכלית הידיעה = שלמות שאין שלמות אחריה, כי אי אפשר לדעת יותר.

כדי לדעת את הדבר בשלמות, יש לדעת את המהות האמיתית שלו. המהות של כל הדברים מתחברת לדבר אחד. המהות שמאחדת את היודע ואת הידוע.

כאשר האדם מגיע אל האין סוף, ממילא לא ניתן לדעת כלום, כי אי אפשר להכניס את האין סוף לתוך ידיעה סופית.

כאשר האדם יודע את השורש של הכל, הוא בעצם אינו יכול לדעת שום דבר שניתן להגדיר אותו / לתחום אותו / להכניס אותו לתוך מחשבה.

כדי לדעת את המהות של הדבר בשלמות, יש להיות הדבר עצמו. כי רק הדבר עצמו יודע את עצמו בשלמות.

לדעת משהו זה להיות מסוגל להגדיר אותו ולהבדיל אותו מדברים אחרים. הגדרה = גדר = הצבת גבול / תחימה של הדבר מדברים אחרים. ההגדרה של הדבר מבדילה אותו מדברים אחרים.

תכלית הידיעה = וודאות מוחלטת. כי אם יש אפשרות של ספק, הרי שזו אינה ידיעה שלמה.

תכלית הידיעה = ידיעת האמת הבלתי תלויה, שאי אפשר שלא לדעת אותה, אלא רק צריך להבין את השורש של מה שכבר יודעים.

תכלית הידיעה = התאחדות של האדם עם המציאות = התודעה של האדם תופסת את עצמה כמו המציאות עצמה = האדם מסתכל על המציאות דרך העיניים של המציאות.

▪ כמה מבינינו באמת יודעים את עצמנו במהות? מאמינים בשלם שאנחנו?

כל ידיעה מתחלקת ל- 3 גורמים:

היודע את הידיעה.

הדבר שאותו יודעים.

והידיעה שמחברת בין היודע לבין הדבר שאותו הוא יודע.

כנ"ל לגבי **מחשבה**.

יש את המחשבה על דבר מה.

יש את זה שחושב את המחשבה.

ויש את המחשבה עצמה שמחברת בין החושב לבין הדבר שחושבים עליו.

כנ"ל גם לגבי **רצון**.

יש את זה שרוצה את הדבר.

יש את הדבר שאותו רוצים.

ויש את הרצון שמחבר את הרוצה ואת הדבר שאותו הוא רוצה.

כל 3 הגורמים הנ"ל של כל ידיעה כנ"ל, הם כולם מהות אחת.

היודע/החושב/הרוצה + הידיעה/המחשבה/הרצון + המחבר, נמצאים בשלם בתוך המציאות. כלומר, הם אוטופואטיים (בעלי ייחוס עצמי/בריאה עצמית).

**הבנה תלויה ביחס בין הידע להווייה - למהות.
להבנה מדויקת דרושה לשון מדויקת – תודעת מהות.**

שום תודעה אינה יכולה להישאר במדיום האבולוציה בו היא נמצאת אם מבקשים אנחנו חיים מע/אושרים. היא חייבת לטפס ולהשיג את השלם = האמת, כי היא השדה בתוכו נע היקום/קיום כולו. אחרת, היא לא תוכל למשוך השפעות קוסמיות, לחדש את התאים, להשיג את התכלית הקיומית. היא רק תעביר ידע (לדעת על, השקפה אוניברסלית) ללא היכולת לשקף או להשליך. להיטהר או לטהר (להיות את).

לכן, התכלית של התוכנית לאבולוציה היא שנדע אותנו במהות...שנהיה המהות ולא נדבר על. לשם כך, עלינו לעבור;

- **אבולוציה של החומר/התא/הגוף/הכלי** – 7 שלבים של **היווצרות**. בתהליך יש לפתוח את צופן המהות/עבר: ממימוש 5% מהפוטנציאל שלנו למימוש 25% מהפוטנציאל המוצפן. מחומר דחוס וגס לחומר מזוכך, קירסטלי, מעודן, מואר.
- **אבולוציה של האנרגיה** – 7 שלבים של **כילול**. בתהליך יש לפתוח את צופן המילה/המחשבה/הווה: מחורר מנעול ארצי למחשבת שורש שהיא מעבר לצורה. מאנרגיה ארצית לאנרגיה אוניברסלית.
- **אבולוציה של התודעה** – 7 שלבים **להפיכה לתודעתית**. בתהליך יש לפתוח את צופן העין/הקליטה/עתיד: מבלייל של פרשנויות (עצי דעת) משיגים הבנה עמוקה של האמת (עץ החיים). מפתחים מוח מאקרו.

"כאשר התודעה האוניברסלית שלכם יורדת לעומק מהותכם, אתם מסוגלים לתפוס את האמת...מחשבותיו של יצור האנוש הן ביחס להבנתו ולהתפתחותו" ("ספר הידע", חוברת 21). מכאן, אנשים עם תודעה מפותחת יצטרכו פחות 'מכשירים' ואמצעי עזר אחרים כדי לעשות אבולוציה, כי ידעו להשתמש בתדרים הנכונים של מחשבות (השתוות צורה).

התודעה משנה את ההזנה של מארג הגוף מרשת פרוטון – אלקטרון – פרוטון (הענף החיובי – רוחני, חומר), לרשת אלקטרון – פרוטון – אלקטרון (חיזוק הענף השלילי – תודעה גבוהה, ידע גבוה). הרשת הזאת מזרזת את הפיכת תאי החומר לתאי אור (מוח תאי) קריסטליים, שקופים, עדינים. השינוי הזה גם מזרז את הריאקציות הכימיות החדשות בתא.

מדענים מאמינים שעם התפתחות התודעה, אנשים יוכלו להשיג תוצאות בכל תחומי החיים, כולל שינוי צורה ביולוגית – כימית באמצעות שימוש במילים ובמחשבותיהם בלבד. לפיכך, עלינו ללמוד לייצר מחשבות ולהגות מילים מדויקות, תבוניות, אפקטיביות.

לתהליך האבולוציוני - תודעתית יש נגיעה גם לתחום הביולוגיה – כימיה. **הביולוגיה** אחראית למעשה על "מטריקס החיים": על החיבור בין כל התאים ויצירת מארג שלם, חומרי, תוך כדי תהליך של בריאה תמידי/התחדשות/צמיחה/השתנות. גן המהות שלנו שהוא גן נעדר צורה, גן אור, הניצוץ האלוהי, השלם שאנחנו, מקודד בתוך הגן הביולוגי. בעזרת **תודעתו**, הוא מוציא מהכוח אל הפועל את הפוטנציאל הטמון בתא

הראשון ומביא לידי קיום את תאי הגוף/אברי הגוף. מכאן, ההתהוות שלנו עוד ברחם אמנו תלויה בשיתוף פעולה מופלא בין הביולוגיה לתודעה.

חשוב שנבין: במציאות החומר קיימים אטומים, בעוד שבמציאות הרוח קיים אנטי-חומר. כלומר, קיים סוג של אנרגיה שאיננו מכירים, סוג של אור שאיננו מכירים, גופים עליוניים שאיננו מכירים. האנטי-חומר מזין את החומר ומביא אותו לידי קיום והתפתחות. לפיכך, המהות שלנו שהיא אנטי-חומר (היא מחוברת בחוט הכסף לכוללות הרוחנית) בעצם מביאה לידי קיום את גוף החומר שלנו ומזינה אותו במהלכי שנים. אבל, אם איננו מצליחים לחשוף את המהות שלנו, חיינו נשארים חיי חומר דחוסים, חשוכים, הישרדותיים ולוחמניים. אז הנשמה שמתגלמת תמיד כאנרגיה פיסית של המהות (אנטי-חומר), עובדת נורא קשה.

בעזרת עוצמת התודעה/עוצמת המוח, אנחנו ממגנטים אנרגיות/ידע/אור מיקומים אינסופיים, על מנת לחולל מהר יותר את המוח ולגרום לפתיחת ארכיבים מוצפנים, לזיכוכ תאי החומר עד גילוי מהות האור שבתוכנו. בעם, באמצעות האותות הנשלחים לכל מוח, כל דבר על כדור הארץ מעוצב מחדש. הדנ"א משתנה, תגליות מדעיות חדשות מתגלות, מסיימים את האבולוציה ומינים חדשים מובאים לידי קיום.

כל המערכת הביולוגית שלנו פועלת תודעתית ומגיבה למחשבות להן אנחנו נותנים כוח. מדענים רוסיים הצליחו לתכנת מחדש DNA אנושי בעזרת מילים ותדרים. הגנטיקה סוף סוף מסבירה תופעות מסתוריות כמו ראייה על חושית... אינטואיציה... התאוששות... האור ה"על טבעי"... אאורה... וכן הלאה.

דווקא מדענים רוסיים החליטו בניגוד למה שנתפס במערב כ-90% "פסולת גנטית", שפסולת זו מכילה מידע מאוד חשוב. כדי לחקור את המסתורין של היבשת הלא נחקרה הזו, הם חברו לבלשנים וגנטיקאים כדי לערוך מחקר יוצא דופן שמטרתו לבחון את ההשפעות של רטט ומילים על ה-DNA האנושי.

הם גילו משהו לגמרי לא צפוי: הנתונים מאוחסנים ב-DNA שלנו באותה צורה שהם מאוחסנים בזיכרון של מחשב. יתר על כן, מסתבר שהקוד הגנטי שלנו משתמש בכללי דקדוק ותחביר בצורה שקרובה מאוד לשפה האנושית! כלומר, ניתן לשנות את ה-DNA ולסדרו מחדש עם מילים וביטויים מדוברים. הם גם גילו שאפילו זוגות בסיסי DNA מצייתים לחוקי דקדוק ותחביר. נראה שכל השפות האנושיות שלנו הן רק מילים של ה-DNA שלנו.

לצד בחירת המילה הנכונה, חשוב גם להשתמש בתדר הנכון כדי לשנות. באמצעות תדרי רדיו ותדרי אור מאופננים, הרוסים הצליחו להשפיע על חילוף החומרים התאי ואפילו לתקן פגמים גנטיים. לדוגמה, הם הצליחו להעביר דפוסי מידע מ-DNA אחד למשנהו.

בסופו של דבר, הם אפילו הצליחו, ללא אזמל, ללא חתך אחד, להפוך עוברי צפרדע לעוברי סלמנדרה.

עבודתם של מדענים רוסים מספקת הסבר מדעי למה להיפנוזה למשל יש השפעה כל כך חזקה על אנשים. בספרו "הביולוגיה של האמונה" כתב ליפטון כי "אנחנו לא קורבנות של גנים אלא אדונים לגורלנו ולבריאת מציאות קיומנו". התאים הפיסיים שלנו מנהלים על ידי מודעות – תודעה אוניברסלית (בעזרת גן המהות). כאשר אנחנו מפרים את אחד מהחוקים האוניברסליים המנהלים את הבריאה כולה, מיד מופיעה התוצאה הכואבת, מהר יותר מאי פעם.

התהליכים הביולוגיים – תודעתיים; מגרש המשחקים החדש של החיים.

מדענים גם גילו שה-DNA שלנו יכול ליצור מה שנקרא "חורי תולעת מגנטיים". חורי תולעת אלה הם גרסאות מיניאטוריות של הגשרים היוצרים כוכבים (הם נקראים גשרי איינשטיין-רוזן). גשרי איינשטיין-רוזן מחברים אזורים שונים ביקום ומאפשרים העברת מידע מעבר למרחב ולזמן. אם היינו יכולים להפעיל ולנהל את הקשרים הללו באופן מודע, אז היינו יכולים להשתמש ב-DNA שלנו כדי לשדר ולקבל מידע מרשת הנתונים של היקום. היינו גם יכולים לפנות לחברים אחרים ברשת.

לפיכך, כאשר ההישרדות של המתאימים סיימה את תפקידה אצל בני האדם, אין יותר מקום למציאות מכאנית – פונקציונלית. עלינו לעבור למציאות אוטופואטית... אין יותר מקום לאבולוציה ארצית/דתית אלא לאבולוציה רוחנית - אדוניתית/אוניברסלית (להיות אדון חיי, מנותק ממנגנוני ההשפעות, בעל תודעת שלם, חופש, אהבה, אושר ללא תנאי)... אין יותר מקום למילים הרוקדות סתם כך על הלשון אלא למחשבת שורש. אין יותר מקום לריבוי זהויות/דעות/נתיבים/ספרים אלא לצמצום; יד יחידה, נתיב יחיד, ספר יחיד, מהות יחידה.

תהליך המעבר נקרא שינוי צורה כדי להשתוות בצורה למקור האמיתי והעילאי שאנחנו; מצורה, הגדרה, חושי אל מעבר לצורה, אל-חושי, לידיעה שאינה יודעת, עד שנשיג מחדש את הפנים המקוריות שלנו לפני אבינו ואמנו. מנקודת מבט פיזיקלית, חומר שרוטט באותו התדר של חומר אחר, יהפוך להיות העתק שלו, גם אם ברמה הכימית הוא יישאר במצב צבירה אחר (קימטיקה). במים למשל – כל מולקולה רוטטת בעצמה בצורה עצמאית, אך אם נמיס חומר לתוך המים, או שנשמיע למים תדרים ממקור חיצוני, הרטט של מולקולות המים, יכול להשתנות כך שיהדהד בתהודה עם הוויברציות או עם מקור התדר שאותו השמענו. בהתחשב בכך שגוף האדם מורכב ברובו ממים, האפשרות ליצר אפקטים בגוף תוך שימוש ב"חותמת הנשמה של החומר", הופכת לממשית.

בגישה האופקית – מכאנית – פונקציונלית בני האדם מתקיימים באמצעות אנרגיית החומר בלבד. כל היצורים החיים מחויבים לצרוך מזון כדי להתקיים. הם שורפים את המזון בתאים הגוף שלהם ובכך הופכים אותו לאנרגיה, ובאנרגיה הזו הם מעניקים חיים לגופים הביולוגיים שלהם. נדרש כוח, נפח, כמות, זמן על מנת להניע תהליכים אבולוציוניים. כעת, בגישה האנכית – טכנולוגית – אוטופואטית המזון הוא עוצמה קוסמית מרוכזת (אור, ידע, אנטי-אנרגיה, רוח) שביכולתה להצית אש, להגביר רטטים ולהפעיל תהליכים אבולוציוניים ללא כל זמן.

השפעה של צלילים, צבעים, רטטים ומקצבים על הפיזיולוגיה והפסיכולוגיה שלנו, ואפילו על החומר עצמו (הדרך בה התאים נוצרים ומתחברים), אינו חדש. למעשה כבר מתחילת האנושות האמינו בני האדם בהשפעה של צלילים על נפש האדם וסביבתו, ואנו יכולים לראות שימוש במוזיקה ובמקצבים שונים בטקסים דתיים ופולחניים כמעט בכל התרבויות העתיקות לאורך ההיסטוריה.

ואכן, שפת הבריאה הינה שפה של רטטים/תדרים/צלילים/צבעים/עוצמה נעדרת צורה. השפה של הטבע היא אהבה כרטט. השפה של הממלכות היא אהבה אבולוציונית (תדר). השפה של אלה היא יצור האנוש; אהבה תודעתית. השפה של הבריאה היא אהבת השלם. אלה מתורגמים למספרים ואותיות.

גם המדע כבר יודע לומר כי כל דבר ביקום בנוי מתדרים באורכי גל שונים. גם הגוף שלנו שברובו מים, מהדהד לצלילים. לפיכך, במגרש המשחקים החדש אנחנו חייבים ללמוד את השפה התדרית שהינה מעבר לצורה ואת חוקי התנועה שלה על מנת לשלוט בביטוי הקונקרטי שנוצר במתח בין אנטי-חומר (מעבר לצורה) – מחשבה לבין הצורה הקונקרטית (דומה מושך דומה, סיבה – תוצאה).

אם תסתכלו רגע על החומר, למשל על המחשב שמולכם, או אפילו על היד שלכם, הם נראים לכם מוצקים, אבל בפועל כול האטומים והמולקולות שלהם רוטטים בלי הפסקה.

כל חומר ביקום מורכב מאנרגיה חשמלית רוטטת וכך גם הגוף הפיזי שלנו. כול תא ואטום בגופינו רוטטים באופן קבוע, וכל רטט מיצר סאונד (גם אם איננו שומעים אותו). על פי חוקי הפיזיקה, סביב כול גוף שזורם בו חשמל, נוצרים שדות אלקטרומגנטיים. השדות הללו רוטטים אף הם, והקצב או המהירות בו הם רוטטים נקרא תדר. יחידות תדר נמדדות בסולם הסאונד- הרץ HZ. למשל אם שדה פועם 100 פעמים בשנייה – הוא יקרא 100 הרץ.

אנחנו כולו מידע אנרגטי.

חיים לפיכך משמעם תדר/רטט/צליל הטמון בגן המהות, בתאי החומר, במכלול הגוף, במחשבות, בפעילות המוחית, באוכל שאנחנו אוכלים, בפעילות הפיסית שאנחנו עושים, ברגשות שאנחנו מביעים. למשל, כאשר אנחנו אוכלים אוכל לא מזין, מפעילים רגשות שליליים, עסוקים בפרד, ספק ותסכול, כעס, כוחנות, אין לנו את עצמנו, מחפשים את המוכר והידוע, הרטטים שאנחנו מייצרים הינם מאוד כבדים. כל אלה משפיעים כמובן על התודעה שלנו, והתודעה משפיעה על התהלים הביולוגיים, במיוחד על המצב הבריאותי שלנו ועל המצב ההישגי.

למעשה רבות מהתרבויות העתיקות בעולם, האמינו שהיקום עצמו נוצר מצליל. ההודים רואים בצליל ה"אום", את הייצוג של האנרגיה הראשונית שממנה נברא הכל. בתנ"ך נכתב: "ויאמר אלוהים ויהי אור" כלומר צליל הדיבור מתואר כאנרגיה שמציתה בריאה. ואף בברית החדשה נאמר: "בהתחלה הייתה מילה – והמילה הייתה עם אלוהים והמילה הייתה אלוהים."

אם כן, החברה האנושית נמצאת בעיצומה של תמורה גדולה ולכן אנחנו חווים את הכאוס האדיר ואת השפל הנוראי במידות רוחניות אצל כל האנשים מקטן ועד גדול, מצעיר ועד זקן. אם שמתם לב לשלושת הצופנים שיש לפתוח, אז המניע של התמורה הגדולה בחברה האנושית אינו רק אבולוציה ביולוגית ששמתרחשת בפרקי זמן של מיליוני שנים (הגיע זמן עידן גנטי של אור, זמן של גופים מעודנים, שקופים, אלמותיים), אלא אבולוציה חברתית - טכנולוגית-תודעתית שהיא מהירה הרבה יותר (כי הגיע זמן אמת, עוצמות מוח מאקרו ותודעה אוניברסלית). כבר עתה אבולוציה זו מביאה את האנושות במהירות גדולה למקומות שהיא מעולם לא היתה בהם.

אכן, העולם משתנה, האדם משתנה, הגנים משתנים, העוצמות משתנות, הסדר משתנה, הפוטנציאל משתנה.

בואו לרגע נבין עמוק יותר...

באבולוציה ארצית – רוחנית המשאירה אותנו בתוך השלם האטומי (יקום 3), אנחנו פתוחים לקבל תדרים/צלילים/צבעים/רטטים של **האוקטבה הראשונה בלבד** מכל אחד משלושת עוצמות ידע/אור/אנרגיה (סה"כ 147 עוצמות: $7 \times 7 \times 3$): 7 ידע ארצי ראשון – 7 ידע שמיימי ראשון – 7 ידע אוניברסלי ראשון, ביחד נקראים 7 אורות אלפא (21), בעזרתם אנחנו יכולים להתפתח בנתיב הרוחני ולהגיע לשער הגאולה.

7 ידע ארצי מתוך 49 הראשונים מתדלק אבולוציה של ממדים 3-4 (גן עדן, צ'אקרות 1-4), צבעים אדום – כתום – צהוב – ירוק. מקומם של אלו שהגיעו להגשמה דתית של העולם, של קדושים ודרווישים בכירים.

7 ידע שמיימי מתוך 49 השניים מתדלק אבולוציה של ממד 5. כל הבריתות שלנו בטרם חוזרים לעולם נחתמות במדינה הכחולה הזאת. הבטחות נעשות כאן. כל אחד בוחר בנתיבו אחרי הממד הזה. בממד 5 גופים ביולוגיים של העולם מגיעים לסוף. משם ואילך אנחנו רוח חופשית, מודעות חופשית.

7 ידע יקומי/אוניברסלי מתדלק אבולוציה של ממדים 6-7. הצבעים סגול – לבן - אפור מתערבבים ויוצרים את כל גווני הלילך עד לכהה (הכהה נמצא בשבתאי). הם מייצגים חמישה זמנים עילאיים בממד אלמוות.

אבל, כדי לפתוח את שער הגאולה, לחצות חור שחור ולצאת אל יקום חדש – יקום 2 – המקור שלנו, עלינו לבנות עוצמה שונה שהינה עוצמת אומגה 8-9 שמאוד קשה למשוך ולהטמיע בתאים. לשם כך עלינו לעבוד עם עוצמת ידע/אור/אנרגיה/תדרים שצבעם אולטרה – סגול, הנמצאות באוקטבות הגבוהות של 147 העוצמות. העוצמה של כל 147 רובדים נקראית **עוצמת GÜNFERİ** (צבעה שחור TÜNAMI שאינו מוכר לנו): 49 ארציים + 49 שמיימיים + 49 אוניברסליים (7X7). הוא מייצג את מקור הידע, את הספריה הקוסמית הנמצאת בכלולות השמשות ביקום האור (רחמן-כל/מטאטרון אחראי עליה). בשפת הקבלה אלה הם מרכיבי שם ה-אל. הן מאפשרות לנו ליצור קשר עם הלא-נודע ולעבור **לממד 10**. המקום הזה הינו רמת המושלמות

ובזמנית, הממד של אחדות הקיום. הוא פותח עבורנו את שערי המודעות האינסופית ואת שערי כל 147 העוצמות.

הביולוגיה והתודעה נדרשות לשתף פעולה כדי לייצר מחשבות אפקטיביות המניעות את השינויים הנדרשים ב-DNA ובתאים על מנת שנוכל לפתח גוף שקוף, מזוכך, עדין שהוא אנטי-חומר על מנת שנוכל לעבור דרך החור השחור בשלום, ולהתגלם ביקום 2, ממד 10, הקומה ה-100, נקודת המוצא שלנו כיצורי אנוש אמיתיים ועילאיים.

כדי שנשיג תודעה עילאית שכזאת עלינו להעז להיכנס לזירה, לעלות על גשר הסיראט, להיות באי-קיום (אין הזדהות עם כלום), להחליש את החושים העיקריים והעצמת החושים המעודנים - חמשת החושים הרוחניים, ולהתחיל בניקיון "פסח": לקרצף, לטהר, לנקות, להכליל, עד שמבצר הזהות העצמית יפול, קירות של שביעות רצון, ביטחון מדומה ואגו יתמוססו, כל העלים והענפים ינשרו, והוא יישאר רק עם השורש, הטיפה הקריסטלית, מהות האור המופלאה. לכן, על מנת לחיות מתוך תודעת ריק, מאסטר אוטופואטי **מתמקד בהתנסות עצמה (בתהליך) ולא בתוכן ההתנסות (צורה, תחושה).**

לפיכך, **הגשמה משיגים רק בעזרת תודעה!!!** באותו האופן שהביולוגיה שומרת על השלם האטומי שאנחנו, התודעה אף מרחיבה את עוצמתו ומאפשרת לו להתממש בממדים גבוהים יותר בעזרת שינוי הצורה של הכוונה – האמונה – הרצון – המחשבה – המצפון = מרכיבי התודעה; מ'חור מנעול' לאוניברסליים.

הרחבת **חור מנעול התודעה שלנו** ממדיום ארץ למדיום אדוניתי/אמת/אוניברסלי, הוא השינוי הדרמטי שאנחנו עושים בתהליך האבולוציוני. נדע מה נכון לעשות, נדע סיבה – תוצאה, ניקח את המחשבות תחת שליטה, נפעל ממקום של חופש בחירה.

תודעה המתגלמת שוב ושוב על הפלנטה, מחוברת אל מנגנון ההשפעות דרך מחשבות, עד שתשיג את היעד האחרון של האבולוציה שלה: תודעה אוניברסלית = מודעות אוניברסלית המתאחדת עם מודעות התקנה. מנגנון ההשפעות יוצר שדות מגנטיים שמשפיעים על האדם בהתאם למערכת הקליטה שלו. הם יוצרים חיכוכים, הזמנה לחקירה, שיפוטיות המזמינים להתקדם אל עבר האמת.

ככול שאנחנו מצליחים למשוך הטענה אנרגטית/ידע גבוהים יותר, אנחנו פותחים יותר ארכיבים, מערטלים מחשבות מהמלבושים שלהן, מטהרים תכנים, סותמים חורים בשדה המגנטי, מזככים את החומר, בדרך, עלינו להחליש את החושים העיקריים ולהעצים את החושים המעודנים - חמשת החושים הרוחניים, עד שמשיגים את הטבעת האחרונה של רפליקת המחשבה². אז בעצם נשיג את צורתה האובייקטיבית = מחשבת שורש = אמת. נהיה גוף אור קריסטלי שקוף ועדין. רק גוף מהות זה מאפשר לנו לעבור יקומים ולהתגלם מחדש בנקודת המוצא האמיתית שלנו, הכוללות הרוחנית, יקום 2, יקום החיים.

"השכל צריך להיות המשרת"

התודעה צריכה להיות האדון

ואז תיתכן מוסיקה נפלאה."
(אושו)

תודעה בוראת – מחשבה יוצרת.

קראו בעיון רב את הסעיפים הבאים כדי שתאחזו באמת ולא בגיבובי סיסמאות.

לקוח "מספר הידע" ומ"מפתחות חנוך"

1. טבע + חימר + מים = בוך (הספר שלכם אומר "בראתי אתכם מאדמה ומים").
2. אדמה + מים + חומצות אמינו = תא יחיד.
3. התא היחיד מתרבה באמצעות האבולוציה שלו.
4. התאים שהתרבו משיגים **מודעות**.
5. המודעות שהתא השיג מכינה מדיום של תודעה עבור התא. כלומר, **כל מודעות תאית נושאת תודעה אוניברסאלית**.
6. התא אשר משיג **תודעה**, פועל בהתאם לתוכנית האבולוציה (על ידי קבלת ההשפעות).
7. מכאן, הוא מגיע אל התוכנית הרוחנית דרך עוצמתו העצמית.
8. התא שמקבל את עוצמת האנרגיה האוניברסאלית, דהיינו, העוצמה האלוהית מהתוכנית הרוחנית, מתגלם בהתאם ל**תודעת אל** כיצור אנוש. התודעה היא תמיד בתוך עצמה.

² סך כל רפליקות המחשבות של כל הנבראים מרגע הנשימה הראשון אי פעם נמצאות באוקיינוס המחשבה של העוצמה העליונה. הכל מתכלל במוח הקוסמי כמחשבה אחת = שורש המחשבה.

9. לפיכך, הזרע הנופל לתוך הרחם מתחבר מיידית עם ביצית האם ונוצר התא הראשון – זיגוטה = החומר התורשתי (בגלל **שהמודעות** האוניברסלית מחוברת לאוטומטיות). ברגע זה זרע לתוך התא הראשון גן המהות של הישות הנדונה (גנים שסיימו אבולוציה, הגן האלוהי) המחברים לאנרגיה האוניברסלית. כך נוצר השליל; גנים ארציים + גן מהות + אנרגיה אוניברסלית, ממנו מתפתח הגוף. השליל נושא את שרשרת סיבה – תוצאה שאנחנו מרגע הנשימה הראשון אי-פעם. את כל הגלגולים שחווינו, השיעורים שהתנסו בהם, הממדים שהשגנו, האמיתות שנחשפנו אליהן. הוא נושא את תוכנית הנשמה לחיים אלה.
10. כאשר דנ"א מכה על קולן מסוים, מולקולות שמהדהדות באותו תדר מצטרפות אליו (כל מולקולה בגופנו מנגנת צליל הנשמע בכל העולם). רטט קולקטיבי אחראי לשיתוף פעולה בין החלבונים לביצוע הוראות הדנ"א וכך נוצרים התאים, חלוקת התאים, היווצרות הכרומוזומים ולפיכך, כל 64 ביליונים התאים והאברים של גוף האדם נוצרים. זו הדרך שבה תא יחיד הופך לגוף אדם. סך כל החיבורים המתהווים על ידי הרטטים של כל התאים, הופכים אותנו לשלם. מה שמלקט את התאים הבסיסים ולאחר מכן משכפל אותם היא **התודעה התאית**. התודעה הופכת את התאים לרקמה שאחראית ליצירה והעברת זרם אותות ישירים, המשמשים לתהליכי התחדשות.
11. לפיכך, הננו שלם אחד שהוכן מרקמת חיבור המתהווה על ידי כל הרטטים התאיים. הסוד בשלמותו נמצא בתוך **מחולל המוח שלנו**.
12. תא שהוא מיקרוקוסמוס, מכיל את העוצמה של היקום כולו. כל תא מייצג את יקום מהותו (גרעין המהות של אנרגיית האל). כל תא הוא ישות תבונית. הננו **מודעות** והיקום גם הוא מודעות. הננו ספר וגם היקום הוא ספר. הננו סוד וגם היקום הוא סוד.
13. הנשמה שבתוכנו, במילים אחרות, שבתוך גן מהותנו, מהווה את **פוטנציאל המהות של האנרגיה הגופנית שלנו**. זו היא אנרגיית הקונדאליני. היא שומרת על הקשר האטומי הפיזי שלנו ביחד. היא המנהלן של הסדר הפיזי של הגוף. האנרגיה הזאת נכנסת מהנקודה המשותפת של המוח, עוברת דרך חוט השדרה ומצטברת בעצם הזנב כעוצמה קוסמית. כלומר, היא מחברת אותנו לשלם הבלתי ניתן לחלוקה, דהיינו, **לרוח המהות שלנו** אשר בכלולת הרוחנית, יקום 2.
14. השידור הגופני שלנו מופץ לסביבה בכל האמצעים התאיים.
15. **המודעות** האינסופית של אדוני מופגנת בכל אחד מאיתנו כמודעות חלקית ופרטנית בהתאם לשלב האבולוציוני (יש לנו עוצמה יוצרת): בינה – תבונה – מודעות – מחשבה – רעיון – היגיון – מצפון. כל אחד מהפנים האלה במדיום ארץ נוטל בעלות על השליל בתוך רחם האם במשך החיים הארציים, אבל כל אחד מהפנים האלה דהיינו, גרעין המודעות, אינו מודע זה לזה. כלומר, טכניקת ההצפנה הממדית גורמת לחיינו להיות מחוברים בהתחלה לאוטומטיות ולפעול מבעד לחורר מנעול התודעה, עד אשר אנחנו מתעוררים, משיגים בעלות על ידע המהות, ומתחילים תהליכים אבולוציוניים.
16. התפתחות **המודעות** – **תודעה** שלנו משפיעה כמובן על הנביעות של אנרגיות התא שלנו המחברות אותנו לאנרגיות ממדיות מסוימות בהתאם לתדר המודעות/תודעה. ככל שרמת הממדים גבוהה יותר, כך רמת הידע שאנחנו מקבלים תהיה גבוהה יותר. זה מסופק על ידי חזרות של גלגולים (התפתחות הינה זאת).
17. כל היקומים וכל המדיומים הגלקטיים הם שטח של נביעה אטומית.
18. את התהליך האבולוציוני אנחנו עוברים עד שנשיג את נקודת המוצא האמיתית והעילאית שאנחנו, יקום 2, ממד 10, הקומה ה-100: אז נהיה בעלי **מודעות** עילאית – **תודעה** קוסמית – **מודעות** אינסופית – **ידע** אינסופי.

בואו לסיים את האבולוציה הארצית שלכם!
הצטרפו לבית הספר הגבוה למאסטרים אוטופואטיים!!!
בואו

להיות אדם גדול – מאסטר אוטופואטי: <https://habaitcm.ravpage.co.il/masterschool>

להיחשף לחומרים חדשניים: <https://habaitcm.ravpage.co.il/divur>

הגיע הזמן שלפחות בשנה הקרובה תתמקדו בעצמכם כדי שתהפכו להיות מאסטרים אוטופואטיים. זו תהיה ההשקעה הכי משמעותית והכי חשובה שהיתה לכם אי-פעם.

שתהיה זו שנה מלאת אהבה, שמחה ואור

שנה של מימוש פוטנציאל אדם גדול

שלכם

ברכה

בית הספר הגבוה "למאסטרים אוטופואטיים"
ד"ר ברכה קליין תאיר
| 052-2998548 | חיפה 42 ח' |
habaitcm@gmail.com | www.dr-bracha.co.il

אולי צריך לתת לזה עוד זמן

<https://www.youtube.com/watch?v=QJ15CnuH88Q&t=31s>

<https://www.youtube.com/watch?v=HSLbPaCR7Ok>

מילים: אריק איינשטיין לחן: יצחק קלפטר עיבוד והפקה: נדב הולנדר

החיים עוד לא חזרו למסלולם, הפצעים עדיין לא הגלדו, אולי זה יישאר כבר לעולם, אולי צריך לתת לזה עוד זמן מה יהיה ימים יגידו אולי צריך לתת לזה עוד זמן.

השמש הגדולה מופיעה תמיד בזמן הגשמים גם הם בסדר, יורדים הם בעיתם עולם כמנהגו נוהג שוקק בעצלתיים אבל משהו בלב זועק אל השמיים

החיים עוד לא חזרו למסלולם, הפצעים עדיין לא הגלדו, אולי זה יישאר כבר לעולם, אולי צריך לתת לזה עוד זמן מה יהיה ימים יגידו אולי צריך לתת לזה עוד זמן.

יום אחד ראינו אור בקצה המנהרה נקודה קטנה זוהרת מאירה באש קטנה התקרבו לאיטנו מסרבים להאמין, מלאכים עמדו בפתח שרים אשרי המאמין.